

Forfatter: Ulfeldt, Leonora Christina

Titel: Udrag fra Jammers Minde

Citation: Ulfeldt, Leonora Christina: "Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer", i Ulfeldt, Leonora Christina: *Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN ; C. O. BØGGILD-ANDERSEN , Rosenkilde og Bagger, 1949, s. 105. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-leonora01-shoot-idm140124512695456/facsimile.pdf> (tilgået 25. oktober 2021)

Anvendt udgave: Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

meget saa streng i min største Bedrøvelse, havde en lang pinagtig Sygdom, sagde af Utaalmodighed, at Helvedes Pine var ikke større, end som hendes Pine var. Man kunde paa Taarnet høre hender skrig. Hun blev ført paa en Dyne ned i Byen og døde der.

3. *Able Cathrinæ* Dø var meget smertelig. Havde hun før søgt hos mig paa himmelige Steder efter Breve, da blev hun siden af Balberere¹ meget befølt, eftersom hun havde Bylder paa himmelige Steder. Hun blev skaarren og brændt. Al den Pine udstod hun i Haab at leve, men hverken Batskerens¹ Vindskibelighed eller Dronningens Besøgeiser kunde redde hender fra Døden.

4. *Secreterer Erik Krag*, som havde ladet se sit onde Hjertelav imod mig i mit Fængsel den mørke Kirke, blev hastig af Døden henrykt² paa et urent Sted; var frisk og sund, havde til Middag ladet indbyde Gæster til sig, sad og skrev ved sit Bord, gaar ud for at gøre sit Behov, der finder hans Folk (efter lang Bien) hannem dø.

5. *General-Major Friderich von Anfeldt*, som mere end som een Gang gav sin Glæde til Kende over min Ulykke, han døde saa, som han havde levet; var et uguddeligt Menneske og en Guds-Bespottere. Han kunde Lykkens skele Øjesyn ikke imodstaa, blev rasend, fordi en anden fik en Ære-Titel, han adtraade; det var vel ringe at tabe Sind og Sans for. Han vilde intet høre om Gud, mindre forlige sig med Gud. Begge Dronningerne, Enke-Dronningen og den regerende Dronning, overtalte hannem endeligen dertil. Der han havde annammet *Sacramentet*, sagde han: „Nu haben Ihre Majesteten Ihren Willen gehabt; wozu ist das nu gut?“³, blev ved at bande og læstere⁴ og døde saa hen.

6. Efter lang udstaaene Sygdom døde Felt-Herren *Schack*.

7. Desligeste *Canzeler Peder Ritz*.

¹ Barfakæeren var Barber og Sanglæge. ² bortrevet. ³ Nu har Ederes Majestæter faaet Ederes Vilje; hvad er det nu godt for? ⁴ tale bespotteligt